

Otisk země cedrů

Pavel strávil v Libanonu, kde pomáhal v apoštolské práci Opus Dei, několik let. Při pohledu zpět vzpomíná na dojmy a na vše, co se zde naučil.

20.01.2020

Když jsem před více jak dvěma desítkami let slyšel, že povolání do Díla je dobrodružství, nedokázal jsem si představit, co tato věta ve skutečnosti znamená. Vybavuji si den, kdy se mě zeptali, zda chci jít do Libanonu pomoci s apoštolskou prací

Opus Dei. Zamyslel jsem se a odpověděl, že ano, i když jsem v té chvíli nedokázal tu zemi najít ani na mapě, jen mě napadlo, že je to město uprostřed pouště, které je bombardované. Nic není vzdálenější skutečnosti! Zanedlouho opustím tuto úžasnou zemi a vrátím se do Říma, aby pokračoval ve studiu teologie. Bylo to několik roků intenzivní činnosti, něco jako zrychlený film.

Jestli existuje jedno slovo, kterým se Libanon dá popsat, tak je to „kontrast“. Nejenom pro horopis zahrnující širé roviny s horami o výšce až 3 000 metrů. Pouštní krajina hraničí s hustými lesy, které se v zimě pokrývají bílou čepičkou. Ale co nejvíce budí pozornost, je mírumilovné soužití směsice kultur, civilizací, ritů a náboženství; díky trojjazyčnosti můžeš snadno přecházet z jednoho jazyka do druhého, a vysvětlovat nic nemusíš.

Ale nad tím vším kralují zdejší lidé: bezpříkladné pohostinství, které nedovolí, aby se člověku čehokoliv nedostávalo. Proto jsem se hned od prvního dne, aniž bych zvládal místní jazyk, cítil jako doma.

Se syrskými, palestinskými a iráckými uprchlíky

Pracoval jsem v jedné nevládní, humanitární organizaci, což mi pomohlo navázat mnoho profesních a osobních vztahů, které se zakrátko proměnily v opravdová přátelství. Díky kontaktu se syrskými, palestinskými a iráckými uprchlíky, ale i s místními obyvateli nacházejícími se v obtížných situacích, jsem mohl zaměřit svou teologickou práci na toto prostředí, které je z pohledu víry tak problematické a potřebné.

Je pěkné, když vidíme, jak se DÍlo přizpůsobuje podmínkám té které země. Proto mají aktivity týkající se

solidarity významnou úlohu v naší apoštolské práci v Libanonu. Hodně se navštěvují staří lidé, chudí, uprchlíci a sirotci; pořádají se fotbalové turnaje a doučování ve veřejných školách o víkendech nebo dobrovolnictví v komunitních jídelnách. Tyto aktivity umožňují vyjít ze sebe, mimo své prostředí a zapomenout na stará zranění z války a vyjít vstříc tomu, kdo přišel i o svůj domov.

I mezinárodní pracovní tábory, které jsme v létě organizovali s mladými lidmi, byly velmi prospěšné. Nejenom díky pomoci potřebným, ale hlavně kvůli osobnímu růstu účastníků. Zanechává to na ně velký vliv.

Debata o křesťanské formaci s maronitskými, pravoslavnými a šíitskými dětmi

Děti, které přicházejí do centra Díla v Bejrútě, kde dostávají duchovní

formaci, přichází z různých škol a čtvrtí. I když nejsou tyto vzdálenosti velké, mohlo by se to díky hustému provozu zdát. Je chvályhodné, že mnozí se i přes tyto překážky do centra dostaví.

Těžko spočítat všechny ty fotbalové turnaje, experimentování a vynalézání, výlety o víkendech, stolní hry, tématické akce, oslavy narozenin a další hry, které se v průběhu školního roku pořádají. V této atmosféře plné otevřenosti a předávání zkušeností se beseduje o výchově ke křesťanství s maronitskými, pravoslavnými a šíitskými dětmi. Není to nic snadného předávat něco, co má pozitivně přijmout tak různorodé posluchačstvo.

V této městské čtvrti se nám dostalo úžasného přijetí a dokonce jsme se spřátelili s několika syrskými uprchlíky žijícími v sousedství a kteří

nám připomínají, že člověk nemusí chodit daleko, aby mohl pomáhat potřebným.

Právě teď začala výstavba nového centra, které bude přemístěno z Baabda do lidnaté čtvrti Badaro; bude to budova se studentskou rezidencí a klubem mladých. Díky Bohu pomáhá hodně lidí, ať už materiálně, ekonomicky nebo duchovně. Přijdu o slavnostní zahájení, ale jsem přesvědčen, že to bude znamenat obrovský posun v apoštolské práci s mladými lidmi této země.

Klub mladých v nejstarším městě světa

Další význačnou charakteristikou Libanonu je, že v každodenní mluvě lidí je přítomen Bůh. Ať už je původ nebo víra zdejšího člověka jakákoliv, Pán je dalším, kdo zaujímá místo u stolu a neustále se obráží v početných arabských úslovích. Je to i

určitá výhoda pro apoštolskou práci, neboť můžete nepřerušeně přecházet od lidského k nadpřirozenému.

Lidé svou příslušnost k šíitům, sunitům nebo drúzům neskrývají. Křesťané se nijak nezdráhají ukázat, že jsou Boží děti, kolem krku nosí růženec a posvátné obrázky mají v obchodech, na ulicích, vesnicích a dokonce i na vrcholech hor.

Vzpomínám si, jak jsem musel jednoho dne při cestě domů sjet motocyklem na stranu kvůli vozidlu, které se s rachotem nebezpečně zezadu přibližovalo. Když se objevilo vedle mě, spatřil jsem vytuněný sporták s nápisem „Only the Blood of Christ“ na celém boku auta.

Jednou z událostí, ze které jsem měl největší radost, bylo zahájení činnosti nového klubu mladých ve městě Byblos. Za tři roky se zdejších aktivit, které organizujeme v několika ještě ne zcela vybavených

objektech, účastnilo více jak 120 dětí. Práce supernumerářů v tomto městě zasluhuje úctu; z první ruky jsem viděl, jak rodičům na výchově svých dětí v klubu mladých záleží. A i když se ještě stálá budova nenašla a dostatečný počet ruk potřebných k výchově tolika dětí chybí, všichni jsou nadšeni z růstu apoštolské práce v této části země, která má tak bohatou historii a tolik ochotných lidí.

Léta plynou a zážitky se střádají. Svátý Jan Pavel II. řekl, že Libanon je něco víc než národ, je to poselství. Pobyt v zemi cedrů, zemi proměn a tavícího kotle civilizací určitě zanechá svou hlubokou stopu. I když nás mohou někdy přepadnout obavy z budoucnosti, stojí zato se nechat Božími plány, které jsou často zastřené a těžko předvídatelné, překvapit. Nakonec, ať už chceš nebo ne, výsledkem je vždy tvé vítězství.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
numerar-opus-dei-libanon/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/numerar-opus-dei-libanon/) (07.08.2025)